

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116221463
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116221463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, Slovenská republika, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: Mesto Zvolen, Zvolen, Námestie slobody č. 22, IČO: 00 320 439, proti žalovanému: UNIQA pojišťovna, a.s., Evropská č. 810/136, Vokovice, Praha 6, IČO: 492 40 480, Česká republika (vo veci právneho predchodcu AXA životní pojišťovna a.s., IČO: 618 59 524, Evropská č. 810/136, Vokovice, Praha 6, Česká republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: AXA životní pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 35 968 079, Krasovského č. 3986/15, Bratislava, Slovenská republika), zastúpený spoločnosťou CLS Čavojský & Partners, s.r.o., Bratislava, Zochova č. 6-8, IČO: 36 854 972, Slovenská republika, za ktorú koná JUDr. Peter Čavojský, PhD., o zaplatenie sumy 33.951,32 €, s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 3. septembra 2018, č.k. 8 C 80/2016-342, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd v konaní p o k r a č u j e s právnym nástupcom pôvodne žalovaného AXA životní pojišťovna a.s., IČO: 618 59 524, Evropská č. 810/136, Vokovice, Praha 6, Česká republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: AXA životní pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 35 968 079, Krasovského č. 3986/15, Bratislava, Slovenská republika: UNIQA pojišťovna, a.s., Evropská č. 810/136, Vokovice, Praha 6, IČO: 492 40 480, Česká republika.

II. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 3. septembra 2018, č.k. C 80/2016-342, p o t v r d z u j e .

8

III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 3.9.2018, č.k. 8 C 80/2016-342, žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nevyhovel tak žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia žalovaným v sume, po čiastočnej úprave, 33.951,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 33.951,41 € od 1.1.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podľa žalobcu žalovaný sa na jeho úkor (§ 451 Občianskeho zákonníka) bezdôvodne obohatil tým, že prijal od neho plnenia bez právneho dôvodu. Skutkovým základom bolo to, že žalobca ako zamestnávateľ uzatvoril dňa 6.12.1999 s Doplnkovou dôchodkovou poisťovňou LIPA, IČO: 31 795 935, Špitálska č. 35, Bratislava (právny predchodca žalovaného), zamestnávateľskú zmluvu č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo dojednanie doplnkového dôchodkového poistenia so zamestnávateľom podľa zákona č. 123/1996 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom poistení zamestnancov. V zmysle uvedenej zmluvy sa zamestnávateľ zaviazal platiť poisťovni príspevky podľa prílohy zmluvy, vykonávať zrážky zo mzdy poistenca na základe dohody o zrážkach zo mzdy vo výške príspevku poistenca, odvádzať

poisťovni príspevky a zasielať poisťovni prehľad zaplatených príspevkov, odvedených príspevkov a prehľad penále. Podľa čl. 54 kolektívnej zmluvy zo dňa 18.12.2007, účasť žalobcu ako zamestnávateľa na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzatvorené medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými poisťovňami. Podľa čl. 1 bod 5 a 6 Zásad o účasti zamestnávateľa a zamestnancov Mesta Zvolen v doplnkovom dôchodkovom sporení zo dňa 18.12.2007 sa minimálny príspevok zamestnanca na dôchodkové doplnkové sporenie stanovil v sume 6,64 € mesačne a výška príspevku zamestnávateľa pre zamestnancov zaradených v jednotlivých identifikačných skupinách sa určila podľa veku zamestnanca. V mesiaci september 2014 mu bol doručený návrh zamestnávateľskej zmluvy o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní príspevkov zamestnávateľa na Dôchodkový program Comfort. Pri vykonávaní predbežnej finančnej kontroly návrhu tejto zmluvy podľa zákona č. 502/2001 Z. z. o finančnej kontrole a vnútornom audite žalobca zistil, že obsahom Dôchodkového programu Comfort nie je dôchodkové doplnkové sporenie, ale investičné životné poistenie. Od roku 2010 poukazuje žalovanému príspevky zamestnávateľa na investičné životné poistenie v presvedčení, že sa jedná o doplnkové dôchodkové poistenie, a teda platby vykonával bez zmluvného vzťahu a v omyle. Za obdobie rokov 2010 až 2014 tak poukázal na účet žalovaného sumu 33.951,41 €. Žalovaný mu uvedenú sumu nevrátil.

1.2. Súd prvej inštancie tak rozhodol po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázaný nasledovný skutkový stav veci. Právny predchodca žalovaného uzatvoril s Mestským úradom Zvolen zamestnávateľskú zmluvu o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na Dôchodkový program Comfort, na základe ktorej od 12.2.2010 Mestský úrad Zvolen pravidelne uhrádzal príspevky zamestnávateľa a poistné zamestnancov na účet poisťovne pod VS: XXXXXXXXXXXX. Podľa žalovaného jednoznačným dôkazom existencie zmluvného vzťahu sú platby, ktoré žalobca vykonával na účet žalovaného viac ako 4 roky a uzatvorené dohody o zrážkach zo mzdy, o spôsobe platenia a odvádzania poistného na Dôchodkový program Comfort, ktoré uzatváral žalobca so svojimi zamestnancami na tlačivách poisťovne. Žalobca podaním zo dňa 4.2.2015, zo dňa 23.11.2015, adresované žalovanému, trval na svojej žiadosti o vydanie bezdôvodného obohatenia vzhľadom k tomu, že žalovaný nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu, z ktorého by mu (žalobcovi) vyplývala povinnosť platiť a odvádzat príspevky zamestnávateľa na Dôchodkový program Comfort. Pri predbežnej finančnej kontrole návrhu zamestnávateľskej zmluvy o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na Dôchodkový program Comfort zistil, že ako zamestnávateľ platil na tento produkt príspevky za zamestnávateľa bez uzatvoreného zmluvného vzťahu už od roku 2010 v presvedčení, že sa jedná o doplnkové dôchodkové sporenie. Podľa žalobcu potom žalovaný od neho neoprávnene a omylom prijímal platby, príspevky zamestnávateľa. V období od januára 2010 do septembra 2014 žalobca žalovanému poukázal sumu 33.951,41 € v domnení, že sa jedná o príspevky zamestnávateľa na doplnkové dôchodkové poistenie na základe Zamestnávateľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvorilo Mesto Zvolen ako zamestnávateľ dňa 6.12.1999 s Doplnkovou dôchodkovou poisťovňou LIPA v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 123/1996 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom poistení zamestnancov. Zamestnávateľskú zmluvu o platení a odvádzaní príspevkov na Dôchodkový program Comfort č. XXXXXXXXXXXX uzavrel so žalovaným (jeho právnym predchodcom) ako poisťovňou žalobca ako zamestnávateľ v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok žalobcu ako zamestnávateľa, že bude v dohodnutej výške, v dohodnutej lehote splatnosti a spôsobom dohodnutým v zmluve platiť poisťovni príspevky na Dôchodkový program Comfort za svojich zamestnancov, ktorí s poisťovňou uzatvoria poistnú zmluvu. Medzi zmluvnými stranami teda bolo dohodnuté doplnkové dôchodkové poistenie v súlade so zákonom a s dávkovým plánom. V zmysle uvedenej zmluvy sa zamestnávateľ zaviazal platiť poisťovni príspevky za svojich zamestnancov, ak uzatvoria s poisťovňou zamestnaneckú zmluvu. V zmysle Dávkového plánu Doplnkovej dôchodkovej poisťovne LIPA (čl. 1 ods. 2), účelom doplnkového dôchodkového poistenia bolo umožniť získať doplnkový dôchodkový príjem poistencovi v starobe alebo v invalidite a v prípade úmrtia poistenca. Podľa čl. 4 ods. 1 uvedeného dávkového plánu sa účasť zamestnanca na doplnkovom dôchodkovom poistení zakladá uzavretím zamestnaneckej zmluvy.

1.2.1. Z návrhu zmluvy Dôchodkový program Comfort č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.10.2010, vyplýva, že poistník Ján Uhnák ako zamestnanec žalobcu navrhol uzatvoriť poistnú zmluvu zo začiatkom poistenia/sporenia od 12.11.2010 s poistnou dobou 28 rokov a s výškou poistného 26,60 €, pričom zamestnávateľ mal platiť z uvedenej sumy 16,60 €. Poistník mal záujem na druhu poistenia - Tarifa T002/SK s garanciou rastu ceny podielovej jednotky. Z Protokolu o stretnutí sprostredkovateľa poistenia s klientom pred uzatvorením poistnej zmluvy zo dňa 27.10.2010 vyplýva označenie sprostredkovateľa poistenia a označenie klienta - P. R.. Klient mal záujem na uzatvorení investičného životného poistenia pre prípad smrti alebo dožitia s garantovaným výnosom (Tarifa T002/SK alebo Tarifa T012/SK)

na poistnú dobu 28 rokov. Sprostredkovaný poistný produkt mal názov Dôchodkový program Comfort. V zmysle Poistných podmienok žalovaného XXXXSK, Hlava I., Všeobecná časť, čl. 1.2. poistníkom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťovateľom uzatvorila poistnú zmluvu a je povinná platiť poistné. Poistený je fyzická osoba, na ktorej život, zdravie alebo iné hodnoty poistného záujmu sa poistenie vzťahuje. Poistná suma je suma dohodnutá v poistnej zmluve pre účely stanovenia výšky poistného plnenia. Účastník poistenia je poisťovateľ a poistník ako zmluvné strany a ďalej poistený a každá ďalšia osoba, ktorej z poistení vzniklo právo alebo povinnosť. Podľa čl. 1.8. uvedených poistných podmienok poistné je odplatom za poistenie, výška poistného je uvedená v poistnej zmluve alebo v obchodných podmienkach. Poistník je povinný platiť poistné vo výške dojednanej v poistnej zmluve. Právo poisťovateľa na poistné vzniká dňom začiatku poistenia. V zmysle Poistných podmienok žalovaného XXXXSK, Hlava II., Osobitná časť, Dieľ 1 Životné poistenie, čl. 3.2. Tarify T100/SK a T002/SK, sú investičným životným poistením pre prípad smrti poisteného v priebehu trvania poistenia alebo pre prípad dožitia sa poisteného dohodnutého konca poistenia, a to za bežné poistné. Z Dohody o zrážkach zo mzdy k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX o spôsobe platenia a odvádzania poistného na investičné životné poistenie Comfort plus zo dňa 27.10.2010 vyplýva, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená medzi žalovaným ako poisťovňou, zamestnancom žalobcu P. R. a žalobcom ako zamestnávateľom na základe poistnej zmluvy. V zmysle čl. I uvedenej dohody sa táto dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorila podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, pričom zamestnanec súhlasil s tým, aby mu zamestnávateľ mesačne zrážal poistné na investičné životné poistenie Comfort plus na základe uzatvorenej poistnej zmluvy s poisťovňou v sume uvedenej v tejto dohode. Podľa dohody sa poistné v sume 10,- € malo začať zrážať zo mzdy zamestnanca od mesiaca október 2010, prvá platba poistného mala byť odvedená v mesiaci november 2010. Podľa čl. II. uvedenej dohody s názvom Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného - Návrh na zmenu poistnej zmluvy sa poisťovňa a zamestnanec v súlade s poistnými podmienkami dohodli na zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného dohodnutého v poistnej zmluve tak, že na výške poistného dohodnutého v poistnej zmluve sa zamestnávateľ bude podieľať príspevkom vo výške dohodnutej medzi zamestnávateľom a zamestnancom a platby poistného platené zamestnancom bude zamestnávateľ odvádzať spôsobom a v lehotách dohodnutých v tejto dohode a v Zamestnávateľskej zmluve o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na investičné životné poistenie Comfort plus uzatvorenej medzi poisťovňou a zamestnávateľom. Uvedená dohoda bola podpísaná v časti označenia zamestnanca, zamestnávateľa a osoby splnomocnenej na vykonanie zmeny poistnej zmluvy. Podľa súpisky platieb za poistenie zamestnancov AXA život. pojišťovna a.s., ktorú vyhotovila F. B. (mzdárka žalobcu), dňa 12.11.2010 bola uskutočnená platba v sume 490,21 € na účet žalovaného za 35 poistníkov s variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX.

1.2.2. Z Dohody o zrážkach zo mzdy o spôsobe platenia a odvádzania poistného na investičné životné poistenie Comfort plus k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.3.2010, predloženej žalobcom vyplýva, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená medzi žalovaným ako poisťovňou, zamestnancom žalobcu P. W. a žalobcom ako zamestnávateľom na základe poistnej zmluvy. V zmysle čl. I uvedenej dohody sa táto dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorila podľa § 131 ods. 3 Zákonníka práce, pričom zamestnanec súhlasil s tým, aby mu zamestnávateľ mesačne zrážal poistné na investičné životné poistenie Comfort plus na základe uzatvorenej poistnej zmluvy s poisťovňou vo výške uvedenej v tejto dohode. Podľa dohody sa poistné v sume 20,08 € malo začať zrážať zo mzdy zamestnanca od mesiaca február 2010, prvá platba poistného mala byť odvedená v mesiaci marec 2010. Uvedená časť dohody bola podpísaná len zamestnancom. Čl. II. Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného - Návrh na zmenu poistnej zmluvy bola podpísaná len poisťovňou.

1.2.3. Zo Zamestnávateľskej zmluvy o platení, odvádzaní, príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na Dôchodkový program Comfort č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že medzi žalovaným ako poisťovňou a zamestnávateľom Základnou školou v J. bola uzatvorená zamestnávateľská zmluva v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

1.3. Svedkyňa Mgr. Q. O., zamestnankyňa žalobcu, potvrdila, že žalobca odvádzal príspevok za zamestnancov v domnienke, že ide o doplnkové dôchodkové poistenie. Na to, že sa v tomto prípade nejedná o doplnkové dôchodkové sporenie, ale o investičné poistenie, žalobca prišiel v čase, keď mu od žalovaného prišiel návrh zmluvy na podpis (niekedy v roku 2014). Keďže kolektívna zmluva žalobcu umožňuje poskytovať príspevok len na doplnkové dôchodkové poistenie, návrh zmluvy žalobca neprijal. Zdôraznila, že žalobca poskytuje príspevok len na doplnkové dôchodkové poistenie, na ktoré má uzatvorené aj zamestnávateľské zmluvy, investičné životné poistenie uzatvorené nemá. Zrážky zo mzdy zamestnancov ako príspevok v zmysle kolektívnej zmluvy boli realizované na základe dohôd o zrážkach zo mzdy. Toho času žalobca už nevypláca príspevky zamestnancom na životné poistenie.

Na otázku, či vtedajšia mzdárka žalobcu realizovala úhrady ako príspevok zamestnancom bez súhlasu nadriadeného, svedkyňa uviedla, že sa tak v podstate stalo bez súhlasu, keďže žalobca nemal uzatvorenú zamestnávateľskú zmluvu; tieto peňažné prostriedky uhrádzala v domnienke, že ide o doplnkové dôchodkové sporenie.

1.4. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 470 ods. 1, ods. 2 C.s.p., § 451 ods. 1, ods. 2, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čl. 47 Kolektívnej zmluvy Mesta Zvolen zo dňa 1.12.2014, čl. 54 Kolektívnej zmluvy Mesta Zvolen zo dňa 18.12.2007; dodatkom č. 4 zo dňa 30.4.2010 ku Kolektívnej zmluve zo dňa 18.12.2007 (pôvodné znenie čl. 54 bolo nahradené znením, v zmysle ktorého účasť zamestnávateľa a zamestnancov na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzavreté medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými sporiteľňami).

1.5. Skutkovo súd prvej inštancie dôvodil tým, že podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí. Toto obohatenie musí vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Obohatenie musí ísť na úkor iného subjektu, majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného a musí existovať kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu a úbytkom u iného subjektu. K vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov, a to získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma u iného subjektu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmom u druhého subjektu. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. O plnenie bez právneho dôvodu ide vtedy, keď právny dôvod neexistoval od samého začiatku, resp. ak dodatočne odpadol. V predmetnej právnej veci zostalo nepochybné, že zamestnanci žalobcu mali so žalovaným uzatvorené poisťovné zmluvy. Uzatvoreniu poisťovních zmlúv predchádzalo stretnutie sprostredkovateľa poistenia žalovaného s klientom, t.j. so zamestnancom, na ktorom bol zamestnanec žalobcu informovaný o predmete poisťovnej zmluvy, o tom, že sa jedná o investičné životné poistenie pre prípad smrti alebo dožitia s názvom Dôchodkový program Comfort, pričom zamestnanec uviedol aj poisťovnú dobu, na ktorú chce uzatvoriť poisťovnú zmluvu. Následne sa medzi žalovaným ako poisťovňou a zamestnancom žalobcu ako poisťníkom platne uzatvorila poisťovná zmluva s názvom Dôchodkový program Comfort, v ktorej bol dohodnutý začiatok poistenia, doba poistenia, výška poisťového aj s údajom o sume, ktorú časť poisťového platí zamestnávateľ. Existencia poisťového vzťahu medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu nebola medzi stranami sporná. Keďže boli platne uzavreté poisťovné zmluvy, zamestnancom žalobcu ako poisťníkom vyplývala povinnosť platiť poisťové vo výške dojednanej v poisťovnej zmluve, t.j. sumu dohodnutú v poisťovnej zmluve ako odplatu za poistenie. Bez ohľadu na to, že sa v poisťovnej zmluve nachádzal údaj aj o tom, v akej výške platí poisťové zamestnávateľ, t.j. žalobca, taktiež bez ohľadu na to, že žalobca skutočne odvádzal poisťové za zamestnanca na účet žalovaného, mal súd za to, že poisťovná zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným a zamestnancom žalobcu. Uvedené vyplýva aj z čl. 1.2 Poisťovních podmienok žalovaného 0109SK, Hlava I., Všeobecná časť, podľa ktorého účastníkom poistenia je poisťovateľ a poisťník ako zmluvné strany a ďalej poistený a každá ďalšia osoba, ktorej z poistenia vzniklo právo alebo povinnosť. Následne bola medzi žalobcom a jeho zamestnancami uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle Zákonníka práce.

1.5.1. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že všetky súdu predložené písomnosti sa týkali konkrétneho zamestnanca žalobcu. Už z názvu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že sa poisťovná zmluva vzťahuje na investičné životné poistenie s názvom Comfort plus a nie na doplnkové dôchodkové sporenie. Napriek jednoznačnému označeniu dohody o zrážkach zo mzdy žalobca ako zamestnávateľ podpísal uvedenú dohodu v zmysle Zákonníka práce a zaviazal sa vykonávať zrážky zo mzdy svojho zamestnanca na poisťové na investičné životné poistenie v dohodnutej sume. Súčasťou uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy bola aj časť II. označená ako Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poisťového - Návrh na zmenu poisťovnej zmluvy. Táto časť sa vzťahovala na žalovaného a zamestnanca žalobcu, pretože tí sa dohodli na zmene spôsobu platenia a odvádzania poisťového dohodnutého v poisťovnej zmluve tak, že sa na výške poisťového dohodnutého v poisťovnej zmluve bude zamestnávateľ (žalobca) podieľať príspevkom v sume dohodnutej medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Žalobcom namietaná zamestnávateľská zmluva bola v tejto časti dohody uvedená len v súvislosti so spôsobom odvádzania platieb poisťového platené zamestnancom. V zmysle tejto konkrétnej dohody o zrážkach zo mzdy potom mal súd za preukázané, že medzi zamestnancom a žalobcom došlo k dohode o spôsobe platenia a odvádzania poisťového na investičné životné poistenie Comfort plus zamestnanca, pričom na základe tejto dohody bola určená suma, ktorá sa zrazí zamestnancovi zo mzdy na poisťové

na investičné životné poistenie a bola určená aj suma, ktorou prispeje žalobca svojmu zamestnancovi na investičné životné poistenie. Išlo pritom o sumu totožnú so sumou uvedenou v poistnej zmluve ako suma, ktorú platí zamestnávateľ. Súčet príspevku žalobcu a sumy zrazenej zamestnancovi potom predstavoval výšku poistného, ktorú bol zamestnanec povinný platiť žalovanému. Na základe uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy potom žalobca odvádza na účet žalovaného jednak sumu zrazenú zo mzdy zamestnanca, jednak príspevok žalobcu ako zamestnávateľa na poistenie svojho zamestnanca. Pokiaľ ide o niektoré dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré v časti II. Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného - Návrh na zmenu poistnej zmluvy neboli podpísané, súd mal za to, že na vznik záväzku žalobcu zrážať poistné zo mzdy svojho zamestnanca vyplývala z časti I., ktorá bola v každom prípade podpísaná. Námitka žalobcu, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená zamestnávateľská zmluva, ktorá mala upraviť platenie a odvádzanie príspevkov zamestnávateľa a odvádzanie poistného zamestnancov, nič nemení na skutočnosti, že poistný vzťah existoval len medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu a žalobca na základe dohôd o zrážkach zo mzdy odvádza za svojich zamestnancov a v ich prospech poistné vo výške dohodnutej v poistnej zmluve. Súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu v tom, že bol uvedený do omylu, pretože si myslel, že svojim zamestnancom prispieva na doplnkové dôchodkové sporenie, a to najmä za situácie, keď žalobcom je mesto, u ktorého sa predpokladá, že bude konať s odbornou starostlivosťou a u ktorého je predpoklad, že má dostatočný právny aparát na posúdenie a preskúmanie dohody o zrážkach zo mzdy, z ktorej vyplýva konkrétny produkt, na ktorý sa poskytuje poistné a aj príspevok zamestnávateľa. Podľa názoru súdu na strane žalobcu tak nemohlo dôjsť k omylu, aj vzhľadom k tomu, že z poistných zmlúv, z poistných podmienok žalovaného, ako i z dohôd o zrážkach zo mzdy, vyplývalo, že ich predmetom je investičné životné poistenie s názvom Dôchodkový program Comfort. Pokiaľ žalobca mal za to, že názov poistenia Dôchodkový program Comfort vzbudzoval dojem, že ide o doplnkové dôchodkové sporenie, žalobca mal reálnu možnosť a povinnosť pred podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy, resp. pred vyplatením príspevkov zamestnancom, preveriť si poistné zmluvy svojich zamestnancov. Podľa názoru súdu z dôvodu, že v tomto prípade išlo o investičné životné poistenie pre prípad smrti alebo dožitia nebolo nevyhnutné, aby medzi stranami sporu bola uzatvorená zamestnávateľská zmluva, ktorá sa uzatvára v prípade doplnkového dôchodkového poistenia zamestnancov podľa § 58 zákona č. 650/2004 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom sporení. Žalobca tak podľa svojho uvedenia odvádza žalovanému poistné, konkrétne sumu zrazenú zo mzdy zamestnanca a príspevok zamestnávateľa, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa žalobcu príspevok zamestnávateľa bol odvádzaný bez právneho dôvodu, keďže po zistení, že nejde o doplnkové dôchodkové sporenie, žalobca zistil aj to, že medzi ním a žalovaným nie je uzatvorená zamestnávateľská zmluva. Žalobca však v tomto prípade prispieval v prospech svojim zamestnancov a nie v prospech žalovaného (poisťovňa). Žalovaný mal nárok na poistné od poisťníka, teda plnenie nadobudnuté žalovaným z právneho hľadiska predstavovalo plnenie poskytované poisťníkmi, zamestnancami žalobcu.

1.6. Žalobca v priebehu konania poukázal na čl. 54 Kolektívnej zmluvy zo dňa 18.12.2007, podľa ktorej účasť žalobcu ako zamestnávateľa na doplnkovom dôchodkovom sporení upravujú zamestnávateľské zmluvy uzatvorené medzi Mestom Zvolen a doplnkovými dôchodkovými poisťovňami a tiež na to, že žalobca ako mesto má uzatvorené zamestnávateľské zmluvy s poisťovňami ohľadom doplnkového dôchodkového sporenia. Žalobca uviedol, že až v októbri roku 2014 prišiel na to, že svojim zamestnancom prispieva nie na doplnkové dôchodkové sporenie, ale na investičné životné poistenie. Podľa názoru súdu potom žalobca poskytoval svojim zamestnancom príspevok na investičné životné poistenie nad rámec príspevku uvedeného v čl. 54 Kolektívnej zmluvy. To, že žalobca uhradil na účet žalovaného poistné, ktoré vyplývalo z jednotlivých poistných zmlúv uzatvorených medzi žalovaným a zamestnancami žalobcu, ešte neznamená, že sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu, a to či už prijatím plnenia bez právneho dôvodu, alebo z dôvodu omylu na strane žalobcu či z iného dôvodu. Žalovaný ako poisťovňa, ktorá uzatvorila s poisťníkmi - so zamestnancami žalobcu poistnú zmluvu, mal nárok na poistné vo výške uvedenej v zmluve. Žalovaný prijal plnenie na základe existujúcej poistnej zmluvy a žalobca poskytol plnenie na základe dohody o zrážkach zo mzdy, t.j. právny dôvod na plnenie existoval medzi žalobcom a jeho zamestnancami, za ktorých alebo v prospech ktorých plnil. Pokiaľ žalobca tvrdí, že príspevok poskytoval v domnení, že plní svoj vlastný záväzok, hoci išlo o povinnosť jeho zamestnanca vyplývajúca z poistnej zmluvy, potom žalobca mal uplatniť svoj nárok voči svojim zamestnancom.

1.7. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania pasívnej vecnej legitímácie žalovaného (poisťovne), ktorá uzatvorila so zamestnancami žalobcu poistné zmluvy a ktorému zo strany zamestnancov prislúchalo právo na poistné. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohatil, že získal na jeho úkor majetkový prospech, a teda že žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti v právnom vzťahu, od ktorého žalobca vyvodzuje

svoj nárok, súd sa ďalej nezaoberal otázkou, kto skutočne sa obohatil na úkor žalobcu, resp. či vôbec došlo k bezdôvodnému obohateniu, a následne ani výškou bezdôvodného obohatenia, či námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Z týchto dôvodov potom ani nevykonal znalecké dokazovanie navrhnuté žalobcom na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia. Žalobca navrhol súdu preskúmať ním uvádzané skutkové tvrdenia aj z hľadiska prípadnej škody vzniknutej na strane žalobcu, za ktorú by zodpovedal žalovaný. Týmto návrhom sa ale súd podrobne nezaoberal, keď žalobca nepreukázal splnenie podmienok potrebných na uplatnenie nároku na náhradu škody - porušenie právnej povinnosti, vznik škody a kauzálny nexus medzi nimi.

1.8. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ustanovením § 255 ods. I, § 262 ods. I C.s.p. a úspechom žalovaného.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. I písm. e/, f/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Ako zamestnávateľ uzatvoril dohody o zrážkach zo mzdy zamestnancov, na základe ktorých sa zaviazal vykonávať zrážky zo mzdy svojho zamestnanca na poistné na investičné životné poistenie v dohodnutej výške, išlo len o zrážku zo mzdy týkajúcu sa poistného, ktoré mal žalovanému platiť zamestnanec, nie on (žalobca). Uzatvorenie takéhoto typu dohody medzi zamestnancom a ním (žalobcom) je u neho bežným štandardom. Z takejto dohody nevyplývajú žiadne ďalšie nároky na finančné plnenie z jeho strany. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil obsah dohôd o zrážkach zo mzdy. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje dve časti. Prvá časť označená ako I. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je vo väčšine prípadov podpísaná oprávneným zástupcom žalobcu, na základe tejto časti sa žalobca ako zamestnávateľ zaviazal zrážať len poistné zo mzdy zamestnanca, nikdy sa však nezaviazal prispievať na poistné zamestnancov zo svojho rozpočtu, teda platiť príspevok zamestnávateľa na poistenie uzatvorené medzi zamestnancom a žalovaným, resp. platiť za zamestnanca časť poistného. Druhá časť dohody je označená ako II. Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného. Táto časť dohody ním ako zamestnávateľom podpísaná nebola. Zmena poistnej zmluvy medzi žalovaným a zamestnancom si vyžadovala podpísanie zamestnávateľskej zmluvy medzi žalobcom a zamestnancom. Keďže zamestnávateľská zmluva medzi žalobcom a zamestnancom nebola uzatvorená a nedošlo k podpísaniu II. časti dohody o zrážkach zo mzdy označenej ako Dohoda o spôsobe platenia a odvádzania poistného, nemohol vzniknúť záväzok žalobcu plniť za zamestnancov žalovanému. V tomto prípade by išlo o zmenu poistných podmienok, na čo je podľa Občianskeho zákonníka potrebná písomná forma (§ 791). Na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu, ktoré mu je povinný vydať; to tiež odôvodňuje jeho pasívnu vecnú legitímáciu. V konaní preukázal všetky zákonné podmienky vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaným. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď na základe vykonaného dokazovania ustálil, že poskytoval svojim zamestnancom príspevok na investičné životné poistenie nad rámec príspevku uvedeného v čl. 54 Kolektívnej zmluvy. Keďže ku zmene poistnej zmluvy muselo dôjsť len písomne, súd nemal preukázané, že došlo k dohode o zmene poistnej zmluvy medzi žalovaným a zamestnancami, ani žeby žalobca k poistnej zmluve pristúpil, či nejakým iným spôsobom zaviazal sa prispievať na poistné svojich zamestnancov. Opäť zdôraznil, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil; že z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy je zrejmé, že táto nemohla byť právnym dôvodom na plnenie medzi žalobcom a jeho zamestnancami, nad rámec poistného odvádzaného žalobcom žalovanému ako zrážky zo mzdy zamestnanca, ani právnym dôvodom na plnenie medzi žalobcom a žalovaným. Mal za to, že plní svoj záväzok prispievať ako zamestnávateľ na poistenie zamestnanca, ktorá mu vyplýva z platnej zamestnávateľskej zmluvy a nie záväzok zamestnanca z titulu poistnej zmluvy. Bezdôvodné obohatenie musí vydať ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, teda ten, na účet ktorého sa plnilo. V tejto súvislosti zdôraznil rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 31.7.2003, sp.zn. 29 Cdo 2631/2011, zo dňa 20.2.2013, sp.zn. Cdo 16/2012, komentár k Občianskemu zákonníku od autora Imricha Feketeho, II. zväzok, str. 854. Vytýkal ďalej súdu prvej inštancie, že nevykonal ním navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, a síce zabezpečenie znaleckého posudku na výšku bezdôvodného obohatenia. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie; prípadne navrhol ho zmeniť a jeho žalobe vyhovieť.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaciemu súdu odvolanie odmietnuť. V prípade, že nebude mať za to, že sú dané dôvody na odmietnutie odvolania, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Pridržiava sa všetkých

svojich tvrdení uvedených v konaní pred súdom prvej inštancie. Rozsudok považuje za vecne správny, plne konformný so zisteným skutkovým a právnym stavom. V prvom rade dôvodil, že žalobca odvolanie podal neskoro, a tak je dôvod na odmietnutie odvolania podľa ustanovenia § 386 písm. a/ C.s.p. Z elektronického súdneho spisu vyplýva, že rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 3.10.2018, odvolanie žalobca podal dňa 19.10.2018. V tejto súvislosti zdôraznil tiež ustanovenie § 362 C.s.p. V prípade, že súd dospeje k záveru, že odvolanie je včas podané, dôvodil, že tvrdenia žalobcu sú účelové, nesprávne a tieto odmieta. Príspevky uhrádzané žalobcom na základe platne uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy (v ktorej bola uvedená o.i. aj výška príspevku žalobcu ako zamestnávateľa na investičné životné poistenie jednotlivých zamestnancov) boli poskytnuté v prospech jednotlivých zamestnancov. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatváral žalobca ako zamestnávateľ so zamestnancom a súčasne so žalovaným v súlade s ustanovením § 131 ods. 3 Zákonníka práce, obsahovala (okrem výšky príspevku zamestnávateľa na poistné na investičné životné poistenie zamestnanca, spôsobu odvádzania poistného zamestnávateľom, spôsobu platenia poistného zamestnávateľom) aj dohodu medzi zamestnancom a žalobcom ako zamestnávateľom o zmene spôsobu platenia a odvádzania poistného dohodnutého v poistnej zmluve, na základe ktorej sa žalobca ako zamestnávateľ má podieľať príspevkom vo výške dohodnutej medzi ním a zamestnancom, čo žalobca potvrdil svojim podpisom na dohode o zrážkach zo mzdy. Tým došlo k vzájomnej confirmácii zmluvných strán o zrážke poistného plateného zamestnancom z jeho mzdy a súčasne o výške príspevku zamestnávateľa na poistné zamestnanca. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil obsah dohôd o zrážkach zo mzdy. V každej z nich je na prvej strane pri identifikácii zamestnávateľa uvedená výška príspevku zamestnávateľa na poistenie zamestnanca a táto suma sa zhoduje s výškou príspevku zamestnávateľa uvedenou v poistnej zmluve, takto určenú sumu žalobca pravidelne uhrádzal. V poistnej zmluve bola určená výška poistného, ktoré predstavuje „protiplnenie“ za poskytované poistné krytie jednotlivým poisteným zamestnancom žalobcu. To preukázal poistnými zmluvami, kde bola v časti „Údaje o sporení/poistení“ okrem začiatku sporenia/poistenia (od ktorého sa odvíja splatnosť poistného), doby sporenia/poistnej doby, uvedená aj výška vkladu/poistného za poistné obdobie spolu s údajom o výške príspevku zamestnávateľa; žalobca toto akceptoval. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že sa nikdy nezaviazal prispievať na investičné životné poistenie svojich zamestnancov zo svojho rozpočtu, keďže druhá časť dohody o zrážkach zo mzdy nebola z jeho strany podpísaná. Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy medzi jednotlivými zamestnancami žalobcu a žalobcom ako zamestnávateľom, ktorú preukázateľne riadne podpísal, žalobca akceptoval výšku príspevku na investičné životné poistenie ako aj spôsob platenia a odvádzania poistného, čo následne potvrdzoval realizovaním úhrad poistného za svojich zamestnancov, kedy pri platbách rozlišoval sumu predstavujúcu poistné hradené zamestnancami a sumu predstavujúcu príspevok zamestnávateľa. Zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva povinnosť uzatvoriť zamestnávateľskú zmluvu o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poistného zamestnancov na investičné životné poistenie ako produkt životného poistenia. V zmysle právnej úpravy platnej v rozhodnom čase neexistovala zákonná povinnosť žalovaného na uzatvorenie takejto zamestnávateľskej zmluvy so zamestnávateľom, nakoľko poskytovanie príspevkov na investičné životné poistenie a dohoda o výške týchto príspevkov zamestnávateľa je dohoda medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Tvrdenie žalobcu o odvádzaní príspevku zamestnancom na investičné životné poistenie bez právneho dôvodu je tvrdením bez opory v zákone, vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný ďalej dôvodil, že bez akýchkoľvek relevantných tvrdení a dôkazov žalobca spochybnil závery súdu prvej inštancie o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie, že nepreukázal, že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Zopakoval, že príspevky na investičné životné poistenie žalobca poskytoval pre jeho jednotlivých zamestnancov, nie jeho (žalovaného), ktorý bol z právneho hľadiska pre žalobcu len platobné miesto na plnenie príspevku pre jednotlivých zamestnancov žalobcu, a preto majetkový prospech mohol vzniknúť len na strane jeho zamestnancov. Príspevky uhrádzané žalobcom na základe platne uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy (v ktorej bola uvedená o.i. aj výška príspevku žalobcu ako zamestnávateľa na investičné životné poistenie jednotlivých zamestnancov) boli poskytnuté v prospech jednotlivých zamestnancov, keďže poistné je odplatom za poskytnutie krytia poistovňou. Nárok na poistné mu vyplýva z poistnej zmluvy, ktorú uzatvoril s jednotlivými zamestnancami žalobcu. Táto skutočnosť potom bráni aplikácii ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nedochádza k vzniku majetkového prospechu na strane žalovaného plnením bez právneho dôvodu. Ten, kto splnil záväzok za iného, má právo požadovať bezdôvodné obohatenie iba od toho, za koho plnil a nie od toho, komu plnil, ak sám túto povinnosť voči nemu nemal. V tejto súvislosti zdôraznil ustanovenie § 454 Občianskeho zákonníka, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 1.11.2002, sp.zn. 3 Cdo 103/2001. Za zmätočné a nelogické, nemajúce oporu v zákone, v

ustálenej judikatúre súdov, považoval tvrdenie odvolateľa o nesprávnosti právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Zopakoval, že poisťné zmluvy boli uzatvárané jednotlivými zamestnancami žalobcu ako poisťníkmi (poistenými) a žalovaným ako poisťovateľom prostredníctvom sprostredkovateľa poistenia žalovaného, a teda ide o právny vzťah medzi žalovaným a zamestnancom žalobcu (nie so žalobcom); zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva povinnosť uzatvoriť zamestnávateľskú zmluvu o platení a odvádzaní príspevkov zamestnávateľa a o odvádzaní poisťného zamestnancov na investičné životné poistenie ako produkt životného poistenia. Žalobca nepreukázal, na základe čoho, resp. z akého právneho dôvodu, odvodzuje povinnosť uzatvoriť zamestnávateľskú zmluvu medzi poisťovňou a žalobcom ako zamestnávateľom ako podmienku zakladajúcu platnosť alebo neplatnosť zmluvného vzťahu medzi žalovaným a jednotlivými poisťníkmi - fyzickými osobami; v rozhodnom čase neexistovala zákonná povinnosť žalovaného na uzatvorenie zamestnávateľskej zmluvy so zamestnávateľom, resp. akejkolvek inej zmluvy, na základe ktorej by žalobca odvádzal príspevky na investičné životné poistenie; poskytovanie príspevkov na investičné životné poistenie a dohoda o výške týchto príspevkov zamestnávateľa bola/je dohodou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. V rozhodnom období neexistovala a ani dnes neexistuje žiadna zákonná prekážka, pre ktorú by žalobca ako zamestnávateľ nemohol prispievať svojim zamestnancom na investičné životné poistenie aj nad rámec kolektívnej zmluvy. Napokon dôvodil, že posúdenie toho, či došlo na jeho strane k vzniku bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka, nie je skutočnosťou, ktorú by mal posudzovať súdny znalec, ale naopak ide o právnu otázku, posúdenie a hodnotenie ktorej prináleží súdu. Napokon žalobca ani neuviedol, čo mal súdny znalec dokazovať, posudzovať.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok); O.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 23. februára 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalovaného, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu odvolací súd potvrdil ako vecne a právne správny (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku, ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Pre úplnosť ale, okrem toho, čo uviedol súd prvej inštancie, odvolací súd uvádza nasledovné.

6. Žaloba smerovala proti žalovanému: AXA životní pojišťovna a.s., IČO: 618 59 524, Lazaretská č. 13/8, Praha 2, Česká republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: AXA životní pojišťovna a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 35 968 079, Bratislava, Kolárska č. 6, Slovenská republika. V odvolacom konaní nastala podstatná právna skutočnosť, a síce žalovaný zanikol a jeho právnym nástupcom sa stala spoločnosť UNIQA pojišťovna, a.s., Evropská č. 810/136, Vokovice, Praha 6, IČO: 492 40 480, Česká republika, s ktorým odvolací súd konal a rozhodol (§ 378 ods. 1, § 64 veta prvá, § 65 C.s.p.). Právne zastúpenie zostalo nezmenené (§ 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny zástupca žalovaného ani súdu neoznámil, žeby nastali skutočnosti odôvodňujúce zánik plnomocenstva.

7. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, na ktorú by musel odvolací súd prihliadať aj keď nebola uplatnená v odvolacích dôvodoch.

8. Žalobca v odvolaní dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností, že na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

8.1. Je notorietou, že nesprávne právne posúdenie je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Žalobca v odvolaní presne neuvádzal, čoho sa súd prvej inštancie dopustil, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci a ako mal súd postupovať, aký zákon mal použiť, ako ho mal vykladať, a teda ako mal postupovať tak, aby to zodpovedalo správne právnemu posúdeniu veci. Z tohto dôvodu potom odvolacia námietka dôvodná nie je. Odvolací súd uzatvára, že v posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

8.2. Odvolateľ ďalej dôvodil, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca v odvolaní neuvádzal, podrobne, ktoré dôkazy v konaní pred súdom prvej inštancie navrhol vykonať, kedy, ktoré sporné otázky mali byť nimi odstránené. Skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz znaleckým posudkom na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia, sama osebe nesvedčí o potrebe odstránenia spornosti otázok dôležitých pre rozhodnutie súdu o nárokoch žalobcu vo veci samej. Neobstojí teda ani tento odvolací dôvod a ak súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal, postupoval správne. Zhodne so žalovaným aj odvolací súd dôvodí, že preukázanie, či došlo k bezdôvodnému obohateniu, je právna otázka; právnu otázku znalec nerieši. Žalobca presne uvádzal, v akej sume sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Na riešenie tejto otázky, aj v prípade, ak by bola sporná, súd prvej inštancie správne nevykonal dokazovanie, keď uzavrel, že žalovaný nie je nositeľom pasívnej vecnej legitímácie, keďže žalobca plnil v prospech svojich zamestnancov. Tento záver je vecne a právne správny, s ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd, pretože v prípade, ak by nastala skutočnosť v zmluve predpokladaná, žalovaný ako poisťovňa by bol povinný poskytnúť, poskytovať, plnenie zamestnancom žalobcu, ktorá povinnosť mu vyplývala z poisťovej zmluvy.

8.3. Dohoda o zrážkach zo mzdy je (len) dohoda o spôsobe platenia, ktorej predchádza právny dôvod plnenia. Nebolo v konaní tiež preukázané, a žalobca súdu nepredložil ani relevantné dôvody, a následne dôkazy, žeby sčasti prispieval na poisťné svojim zamestnancom zavinením žalovaného, žeby plnil pod nátlakom, v tiesni, v omyle a v tejto súvislosti ani len netvrdil, kto, kedy, ako omyl u neho vyvolal. Odvolací súd sa rovnako stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný, jeho právny predchodca, žalobcu do omylu neuviedol. Pre záver, že žalovaný žalobcovi spôsobil škodu, žalobca neposkytol súdu zákonom vyžadované právne skutočnosti; nesplnil si teda povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť.

8.4. Odvolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 5.11.2019, sp.zn. IV. ÚS 90/2019, podľa ktorého iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

8.5. Túto časť odôvodnenia odvolací súd uzatvára tým, že obsah odvolania žalobcu vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, nie je spôsobilý spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

10. Žalovanému úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. I, § 255 ods. I, § 262 ods. I C.s.p.). O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).